

Romeinen 14, 12-23

Gemeente van Jezus,

Hoe vinden wij vrede in deze wereld?

Het is tenslotte vredesweek in de kerken en het past ons daar ook vandaag aandacht voor te hebben.

Wij lezen Paulus die zegt: 'Laten wij dan najagen hetgeen de vrede en de onderlinge opbouw bevordert.' Dat is een hele opgave voor ons. En dat is zeker een hele opgave voor de wereldpolitiek.

Wij zijn de laatste 20 jaar getuige van een manier van omgaan met de wereldvrede die niet zonder gevaar is.

Op vele plaatsen in de wereld is de afgelopen jaren een vredesmacht van de VN gestationeerd, met minder of met meer succes. Vele burgeroorlogen zijn er geweest. Het bijzondere is echter dat de genocide meestal de aanleiding was voor de komst van VN-troepen.

Genocide als een laatste poging om een bepaald volksdeel te elimineren.

Welke duivel er in de mens geslopen is weet ik niet, maar verschrikkelijk is het. We hebben het gezien in Bosnie, in Kosovo, in een aantal afrikaanse landen, en we zien het de laatste dagen gebeuren in Oost-Timor. Buitenlandse waarnemers en journalisten worden verjaagd zodat buiten het oog van de wereld een massaslachting kan plaatsvinden. Daarna is men wel genegen om een vredesmacht te ontvangen. Die mag dan de rommel opruimen, de balans opmaken, en misschien nog eens iemand voor een tribunaal brengen.

Maar dan is het kwaad al geschied.

Een van de opdrachten die wij christenen hebben is het dienen van de vrede met het oog op Gods koninkrijk.

Ook voor die wereldvrede is Christus gestorven. De bedreiging van de wereldvrede is misschien wel de grootste zonde die er is, en ook daarvoor is Christus gestorven.

Het is een geliefd beeld onder sommige christenen dat er eerst vele oorlogen zouden moeten komen voordat Gods zijn rijk vestigt. Maar ergens zit er iets liefdeloos in die gedachte. Zou jij bereid zijn om je eigen kind op te offeren in een oorlog, omwille van de komst van het koninkrijk?

Nu lijkt het er gevaarlijk veel op, die geruchten van oorlogen worden werkelijkheid, zou de doorbraak van Gods rijk er dan aan zitten te komen.

Ons houvast is Jezus, die koning van de vrede wordt genoemd.

Maar diezelfde Jezus brengt ons in verwarring als Hij tot ons zegt: Ik ben niet gekomen om vrede te brengen maar het zwaard.

En Paulus gebruikt ook enkele keren dat beeld van het zwaard, een tweesnijdend zwaard.

Het zwaard dat Jezus bedoeld is het zwaard, dat scheiding brengt tussen goed en kwaad. En Paulus zegt: Het zwaard dat is het woord van God. M.a.w. het woord van God is ons gereedschap om onderscheid te maken tussen goed en kwaad, tussen oorlog en vrede. Uit het woord van God kunnen wij leren hoe wij geweld uitbannen en vrede herstellen.

Maar er is nog iets meer te zeggen over dat beeld van het zwaard.

Hoe meer het rijk van God verkondigd wordt, des te heveiger wordt de tegenstand ertegen.
En als volgelingen van Jezus staan we voor de taak om tegen die weerstanden in te blijven verkondigen.

Er zijn zoveel plekken en harten in deze wereld waar het goede geen wortel wil schieten, maar dat moet ons niet ontmoedigen om goed te doen en Gods goedheid te verkondigen.

Paulus zegt nogmaals: Het zwaard des Geestes dat is het woord van God.

M.a.w. het scheppende krachtige woord van God zal de geesten scheiden, de goede van de kwade, en het scheppende woord van God zal ons leven herscheppen en vernieuwen, en de Geest zal mensen op een goed moment tot inzicht brengen.

En het woord van God wil hardop gezegd en met de oren gehoord worden.

M.a.w. als niemand ooit meer hardop het grote gebod zou zeggen, dan zou de kracht van dat woord ook verloren gaan. Door te zeggen waar het op staat geven we Gods woord ruimte om met kracht te werken in de harten van de mensen. Daarom blijven wij verkondigen: Vrede, hoop en liefde.

En ik blijf nog even bij het beeld van het zwaard, omdat het ons zoveel leert over de vrede. Het is juist in de lijdensgeschiedenis van Jezus dat het zwaard zo'n belangrijke rol speelt. Een grote schare met zwaarden en stokken met Judas voorop verzamelde zich destijds om Jezus gevangen te nemen. En als Jezus leerlingen dat zien, worden ze woedend en schreeuwen: Heer, zullen wij met het zwaard ~~de~~rop slaan. En een van hen trekt een zwaard en hakt de slaaf van de hogepriester een oor af. En dan zegt Jezus: Allen die het zwaard grijpen zullen door het zwaard omkomen.

Zo blijft het zwaard verwijzen naar het lijden van de Christus en naar het lijden van de wereld. Het zwaard is symbool voor zinloos geweld, zinloos geweld in woorden en in daden. Het is het zwaard van de Geest, vlijmscherp.

Het is de vraag of dit zwaard des Geestes voelbaar is in onze huizen en harten gemeente. Wij voeren een maatschappelijke discussie over het terugdringen van zinloos geweld, maar is die discussie wel open voor de Heilige Geest? Of zoeken we noodoplossingen? En wat te zeggen van het vele zinloze geweld dat in gezinnen voorkomt? Bestaat er de moed om in gezinnen en families te praten over zinloos geweld, zodat Gods geest er kan werken?

De wereld is niet gediend met mooie woorden alleen, want mooie woorden zijn goedkoop. De wereld heeft ook niks aan mooie daden, die onze reputatie ten goede komen? Deze wereld heeft behoefte aan profetische woorden, vol van de Goede Geest van God. Profetische woorden die de werking hebben van een vlijmscherp zwaard. Woorden zoals Amnesty die durft te gebruiken, woorden die het kwaad haarscherp aan het licht brengen. Het is die scherpheid die we terughoren in de woorden van Paulus vandaag. "Niets is uit zichzelf onrein" zegt hij. Dat betekent: De schepping is in principe goed, zo heeft God het immers gemaakt en gewild. Maar het zijn de mensen die het goede afbreken en verstoren. Alleen de Geest kan ons uit die spiraal bevrijden.

Wat kunnen wij doen voor de wereldvrede?

Wat is de toepassing van dit bijbelwoord in ons leven in onze dagen?

Allereerst is er de kracht van ons gebed> Vaak onderschat en verwaarloosd, maar het gebed reikt over alle grenzen heen. Bedenk wat het voor politieke gevangenen betekent, wanneer zij weten, dat er ergens ter wereld voor hen gebeden wordt. Oprecht gebed is een dienst aan de wereldvrede. Oprecht gebed is een van onze handreikingen naar bijvoorbeeld Oost-Timor.

Het tweede wart wij als christenen kunnen blijven doen is woorden blijven geven aan het kwaad. Vlijmscherpe woorden geven aan al datgene wat niet past in Gods koninkrijk. Of dat nu op het wereldtoneel is of in ons eigen gezin, dat maakt niet uit. En ook op ons werk, of op school, vlijmscherpe ontmaskerende woordengeven aan het kwaad. Met als doel aan het licht te brengen wat het daglicht niet kan verdragen.

En in de derde plaats: Onze eigen daden van vrede. Misschien wel het allermoeilijkste van deze drie, onze eigen daden van vrede, minder vrijblijvend dan een gebed of een donatie of een handtekening. Onze eigen daden van vrede. Een oud conflict bijleggen in je familie. Over de brug komen naar je ouders en oud zeer aan de kant willen leggen. Wraakgevoelens omvormen tot daden van liefde en genegenheid, Daadwerkelijk opkomen voor wie verdrukt en ontrecht en in de knel zijn.

Het zijn deze daden dicht bij huis die ons het meeste zweet zullen kosten. Want dan komt het evangelie dicht op je huid, als je vrede durft sluiten met je eigen partner, of met je eigen kinderen.

Dit is ook naar mijn mening wat de schrift bedoeld met kruisdragen: De innerlijke bereidheid hebben om niet te winnen maar te verliezen, omwille van Gods rijk. Dat betekent niet dat je altijd de minste moet zijn, want ieder moet de grenzen van de menswaardigheid respecteren. Maar het zwaard van de Geest maakt van ons mensen die hun leven verliezen om het te hervinden.

Alleen langs die weg kunnen we escalatie van geweld tegenhouden

Bidden, verkondigen en kruisdragen, daar moeten we voor willen staan, dichtbij en veraf, en daarin ondersteunen we elkaar, want we zijn immers gemeenschap in Christus. We doen dat met elkaars hulp, anders is het niet te doen.

En waar vrede vooral en misschien wel bovenal moet wonen, dat is in je eigen hart. Vrede vinden met en in jezelf, omdat je een kind van God bent, omdat je een parel bent in Gods hand. Vrede in je hart en vrede in de wereld beginnen waar je een dorstige en glas water aanreikt. Gods rijk begint waar wij het leven heiligen. En een joodse wijsheid zegt dat zo: Als de mens het leven een beetje heiligt, dan zal de hemel het leven nog meer heiligen.

Wat gedaan wordt uit liefde voor Jezus, dat gaat niet verloren dat blijft bestaan, ja daar rust zegen op van de Allerhoogste.

Wie door de Geest een dienstknecht is van Christus, die is welgevallig bij God en in achting bij de mensen.

Wie wil die weg niet gaan?

Veel zegen op die weg voor u en jou.

En moge Gods vrederijk spoedig doorbreken. AMEN